

Străinul

Carmen

Sunt drumuri în viață ce duc
Spre pajiști cu flori, sub un nuc
Și altele care te-afundă
În bezna tristeții ce-abundă.

Pe drumurile noastre mergeam
Și eu și străinul... speram
Să ne fie calea mai dreaptă
Iar inima veșnic curată.

Dar drumurile s-au întâlnit...
Mirați, ne-am oprit, ne-am privit
Și-atunci, doi străini ce eram,
Ferestrele-ncet deschideam.

Străinul, cu povestea lui
Ce n-a spus-o chiar nimănui,
A vrut ca s-o aflu doar eu
Și poate, în cer, Dumnezeu!

Am plâns și am râs împreună,
Ne-am spus că viața e bună,
Am fost bucuroși c-am putut
Să fim noi, așa cum am vrut.

Pe drumurile noastre-am pornit,
Discret, fiecare-a zâmbit,
Oriunde ne va duce viața
Nu ne vom mai pierde speranța!